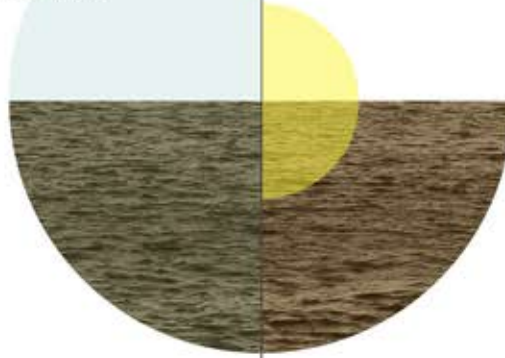

αιγαίο

ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΚΕΝΟ

θάλασσα // γέφυρα // φως // αέρας

γαλάζιο κενό που ενώνει και χωρίζει

Το θέμα μας είναι ένα δίκτυο παρεμβάσεων , επισκεψιμότητας και περιήγησης στην οποία προσθέτουμε μια νέα παραγωγική συνθήκη φιλική και προσιτή στις ανάγκες και τις πολιτισμικές καταβολές της Κύθνου. Έχοντας εργαστεί κατά τη φοίτηση μας σε χώρους της Αττικής και Πελοποννήσου θεωρήσαμε πολύ ενδιαφέρον να μελετήσουμε το Αιγαίο που αποτελεί ένα χώρο με διαφορετικές ποιότητες και ανάγκες. Επηρεασμένες από την ελληνική συμμετοχή στη Bienalle το 2006 με τίτλο Αιγαίο: Μια Διάσπαρτη Πόλη» προσπαθήσαμε να προσεγγίσουμε το χώρο αυτό ως ένα δυναμικό γαλάζιο κενό το οποίο δεν χωρίζει αλλά ενώνει και καταλήγει να είναι γέφυρα.

Υπόμνημα χαρακτηριστικών νησιών Αιγαίου

ήλιος // φως

στενά δαιδαλώδη σοκάκια

γραμμές φυγής

περίκλειστες πλατείες σαν θεατρικές σκηνές

ήχος αφίθιμων κυμάτων

απόκρυμνοι βρόχοι

Νησί μελέτης αποτέλεσε η Κύθνος .Η Κύθνος ανήκει στο δυτικό τμήμα του νησιωτικού συμπλέγματος των Κυκλάδων. Βρίσκεται μεταξύ των νησιών Κέας και Σερίφου και απέχει 56 ναυτικά μίλια από το λιμάνι του Πειραιά και 24 από το Λαύριο. Έχει έκταση 99,4 τετραγωνικά χιλιόμετρα και ακτογραμμή 104 χιλιόμετρα.Οι κατοικοί της Κύθνου ανέρχονται στους 1300.

Η λέξη Κυθνος(δρυοπική ή φοινικική) ενδέχεται να στηρίζεται στη ρίζα "κυθ" η οποία προέρχεται από το ρήμα "κεύθω" που σημαίνει κρύπτω (κεύθμων: σκοτεινός, βαθύς τόπος που εξαφανίζεται κάποιος).

ΙΣΤΟΡΙΑ

Η Κύθνος αποτέλεσε λιμενικό σταθμό στην αρχαιότητα μεταξύ Ευρώπης και Ασίας. Ως πρώτοι κάτοικοι της Κύθνου αναφέρονται οι αρχαίοι Δρύοπες με βασιλιά τους τον Κύθνο εξ ου και το όνομα της νήσου.Η Κύθνος χρησιμοποιήθηκε επίσης ως τόπος εξορίας πρώτα από τους Ρωμαίους και κατά το Μεσαίωνα πήρε το όνομα θερμιά από τις θερμές πηγές που υφίστανται στο νησί. Το 1537 καταλήφθηκε από Τούρκους, οι οποίοι κατέσφαξαν όλους τους άρρενες με αποτέλεσμα τη μείωση του πληθυσμού της.

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Αρχαιολογικοί χώροι: Βρυόκαστρο, Κάστρο της Ωριάς, Μαρουλάς, Σκουριές

Πεζοπορίες _ Περιπατητικός Τουρισμός : 8 διαδρομές

Θρησκευτικός τουρισμός: 300 ναοί

Καταδυτικός τουρισμός

Ιαματικός τουρισμός(θερμαλισμός) : ιαματικές πηγές

ΞΩΚΛΗΣΙΑ

Πάνω από 300 ξωκλήσια

Ιερή τοπογραφία

Σηματοδοτούν από ψηλά σαν πλοηγοί

ΒΑΣΙΚΟΙ ΟΙΚΙΣΜΟΙ ΚΥΘΝΟΥ - ΧΩΡΑ - ΔΡΥΟΠΙΔΑ - ΛΕΥΚΕΣ

- | Πέτρινα διάροφα σπίτια με δώματα
- | Αναπτύσσεται γραμμικά με βάση τον εμπορικό της άξονα
- | Σφιχτή δομή

- | Κεραμοσκεπαστα πέτρινα διάροφα σπίτια
- | Αναπτύσσεται αμφιθεατρικά με βάση το κέντρο της
- | Σφιχτή δομή

- | Νεότερες κατασκευές με ημιυπαίθριους χώρους
- | Αναπτύσσεται παραλιακά
- | Ελεύτερη δομή

Οι κάτοικοι του νησιού είχαν τρεις βασικούς κλάδους απασχόλησης εκτός της αλιείας, την καλλιέργεια κριθαριού, την μεταλλευτική δραστηριότητα και την κεραμική τέχνη. Εμείς επικεντρωθήκαμε στους δύο πρώτους κλάδους και στα ίχνη που έχουν απομείνει στην περιοχή μελέτης. Και προτείνουμε ένα δίκτυο δράσεων που θα τους εμπεριέχει και θα βοηθήσει την ανασύσταση της παραγωγής.

ΚΡΙΘΑΡΙ

ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΗ ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΚΡΙΘΑΡΙΟΥ

Αποτελούσε σχεδόν μονοκαλλιέργεια στο νησί

Ήταν η βάση της καθημερινής διατροφής των κατοίκων

Άριστη λόγω βάρους, λευκότητας και καθαρότητας

Κατά τον 20^ο αιώνα όλη η παραγωγή απορροφούνταν από τη Ζυθοποιεία ΦΙΕ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΣΠΟΡΑΣ ΚΡΙΘΑΡΙΟΥ

Σεπτέμβριος - Δεκέμβριος

Γραμμική σπορά

Αποστάσεις σποράς : 16-18cm

Βάθος σποράς : 2,5 - 7,5cm

ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ

ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΚΥΘΝΟΥ

Το 1862-1932 η Κύθνος ανήκει στη βιομηχανική εποχή και αναπτύσσει ένα ευρύ πεδίο μεταλλευτικών δραστηριοτήτων. Στην περιοχή Λεύκες λειτουργούσε το το κτίριο-διοικητήριο της εταιρείας του Σερπιέρη που είχε την εκμετάλλευση του νησιού, οι λεγόμενες (από τους κατοίκους) Σπιτάρες. Το 1940 τα μεταλλεία εγκαταλείπονται.

ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΟ

Παρατηρώντας το χωροταξικό της περιοχής μελέτης μας εντοπίζουμε κάποιους οικισμούς όπως είναι η Δρυοπίδα, οι Λεύκες και το Ζογκάκι, οικισμούς σημαντικούς για τη λύση μας, αλλά και τις Σπιτάρες που αποτέλεσαν το κέλυφος επανάχρησης της πρότασης μας. Ταυτόχρονα εκμεταλλευτήκαμε διάφορα πεζοπορικά μονοπάτια που ήδη υπάρχουν στο νησί.

Αξίζει να επισημάνουμε σε αυτό το σημείο ότι όλη η πορεία του μεταλλεύματος γίνονταν από το Καταφύκι (Δρυοπίδα) μέσω εναέριων διαδρόμων στα βίντσι και ανάλογα την ποιότητα του μεταλλεύματος αυτό διανεμόταν είτε στις Σπιτάρες για επεξεργασία είτε κατευθείαν στις Λεύκες, στη σκάλα εκφόρτωσης. Στο Ζογκάκι εντοπίζονται ίχνη από αρχαίες στοές στις οποίες σήμερα εντοπίζεται γλυκό νερό. Επίσης σε αυτό το χώρο νιώσαμε την ανάγκη να μελετήσουμε το τοπίο πριν προσεγγίσουμε τα κτήρια μας και για αυτό το λόγο σε συνδυασμό με τα υπάρχοντα μονοπάτια, προτείνουμε κάποιες στάσεις και νέα τμήματα διαδρομών.

Σε αυτό το τοπίο επιστρέφουν μέσα από τα ίχνη τους και οι δράσεις που εξελίχθηκαν εδώ και αφορούν την καλλιέργεια κριθαριού και την μεταλλευτική δραστηριότητα. Η χάραξη των μονοπατιών βασίστηκε φυσικά στα υπάρχοντα αλλά και στη συλλογική μνήμη που αρθρώνει το χώρο. Εργαστήκαμε σε τρία επίπεδα συλλογικής μνήμης.

|μεταλλεία

|ιερή τοπογραφία // πανηγύρια

|αλώνια

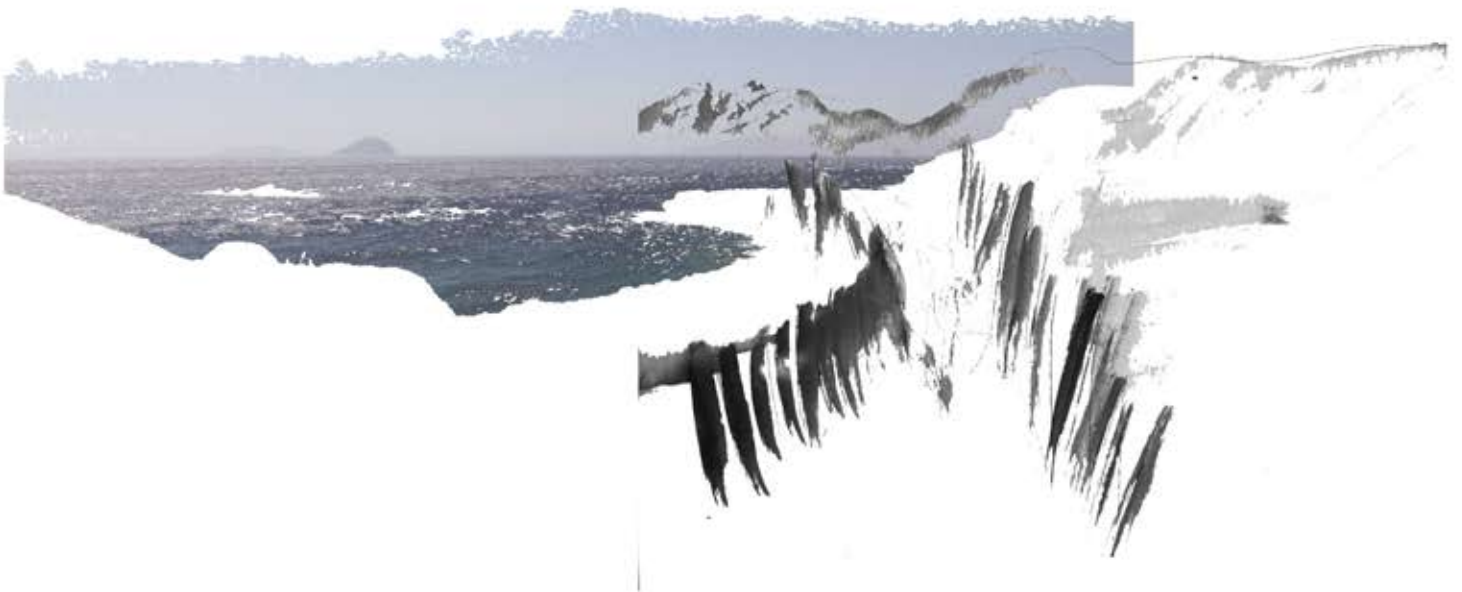
Η διαδρομή χαράζεται φυσικά και με βάση λειτουργικούς λόγους όπως ξεκούραση ανά κάποια απαραίτητα χιλιόμετρα.

Οι στασεις αποτελούν αρθρώσεις του χώρου. Σε αυτές υπάχρει μια διαλεκτική σχέση ανάμεσα στο στιγμιαίο και τη διάρκεια .

Η στάση αποτελεί μια στιγμή στη πορεία , η πρόταση μας αποτελεί μια στιγμή στη συλλογική μνήμη άρα και η στάση που σχεδιάσαμε αποτεούν στιγμές στη συλλογική μνήμη.

Σαν κατασκευαστική αρχή των στάσεων θεωρήθηκε η θεωρία των ιχνών και δεικτών, όπου ίχνη του παρελθόντος αποτελούν οι σωζόμενες κατασκευές και δείκτες ,οι τοποθεσίες που μας δίνουν τη δυνατότητα οπτικής επαφής με τα ίχνη.Η ένωση αυτών αποτέλεσε μια εξιστόρηση.

Η τυπολογία των στάσεων έγινε με βάση μια πλατφόρμα 3*4 μέτρα που φέρει κάποια μεταλλικά στοιχεία που προσφέρουν κάλυψη και κατευθύνουν το βλέμμα. Οι αναφορές των μεταλλικών στοιχείων βρίσκονται στο νησί τόσο στις κατασκευές των πρώην μεταλλείων με τη χρήση διπλών διατομών πολλές φορές όσο και στη παραδοσιακή αρχιτεκτονική με τη στέγαση των υπαίθριων χώρων με ξύλο και φύλλωμα.

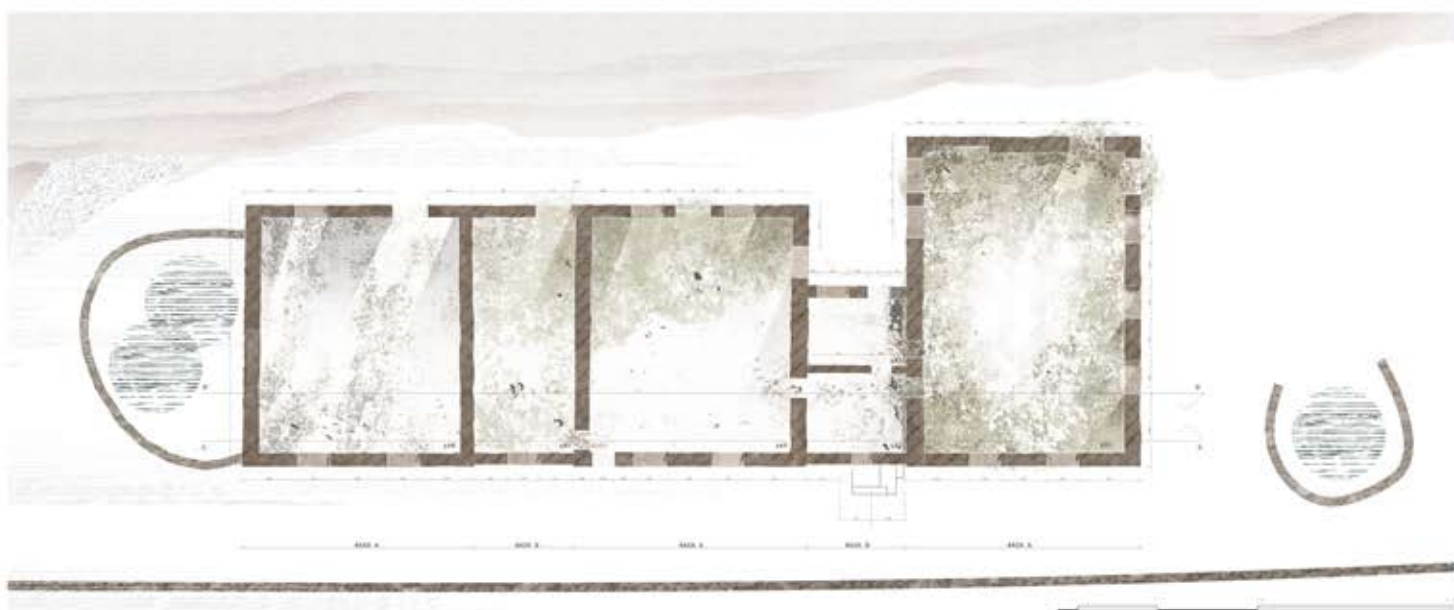
ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ

Όπως αναφέρθηκε στην προηγούμενη ενότητα με τα μεταλλεία τα κτίρια μελέτης μας είχαν έντονη μεταλλευτική δραστηριότητα. Στο οικόπεδο διακρίνουμε δύο κτήρια το κτήριο α στο οποίο στεγάζονταν τα εργαστήρια και το κτήριο β το οποίο στέγαζε τις διοικητικές λειτουργίες των μεταλλείων. Στην πλατη των κτηρίων υπάρχει ο βράχος ενώ στην βορεια πλευρα των κτηρίων υπάρχουν αναβαθμίδες οι οποίες παίζουν σημαντικό ρόλο στη λύση μας.

Στην κάτοψη μπορούμε να δούμε τις δύο φάσεις του κτηριου α , την πρώτη φαση η οποία αποτελείται από τρεις συμμετρικούς χώρους και στη συνέχεια η δεύτερη φάση όπου προστίθενται χώροι μικρότερης κλίμακας.

Τα κτίσματα είναι διατεταγμένα εν σειρά , με αυστηρή γεωμετρία και συμμετρικότητα , με νεοκλασικη δομή (βαση-κορμό-στέψη) και με απλούστερη γεωμετρία χώρων. Όπως είπαμε λειτουργούσαν τα εργαστήρια οποτε η σπλούστερη γεωμετρία χώρων βοηθούσε στην ευχερή διάταξη των μηχανημάτων.

Η πρόσβαση γίνεται από τρία σημεία εκ των οποίων τα δύο βρίσκονται στο πίσω μέρος του κτίσματος και επίσης δεν υπάρχει αμεση προσβαση από τον έναν χωρο στον άλλον.

Το κτίσμα αυτό είναι μονώροφο σε αντίθεση με το κτήριο β το οποίο είναι διώροφο και οι χώροι είναι πιο κατακερματισμένοι λογικά για να εξυπηρετήσουν τις πολλές και διάφορες λειτουργίες της διοίκησης. Επίσης υπάρχει ένας καθαρός αξονας κίνησης και κλιμακοστάσιο στο πίσω μέρος της κάτοψης.

Γύρω από τα δύο κτήρια εντοπίζουμε δύο όρια. Το ένα είναι το φυσικό όριο ο βραχος και το άλλο που λειτουργεί ως πλάτη στα κτίσματα και το άλλο είναι το τεχνητο όριο η ξερολιθιά η οποία επιτρέπει και την εναλλαγή επιπέδων που γενικότερα συναντάμε στις κυκλάδες.

ΤΟΜΗ

Στα αναπτύγματα από τους εσωτερικούς χώρους μπορούμε να δούμε ότι λείπουν όλα τα ξύλινα και μεταλλικά στοιχεία από τις διάφορες λεηλασίες και τις φθορες που υπέστη το κτίριο ανά το πέρασμα του χρόνου.

Στη τομή εντοπίζουμε αργολιθοδομή από σχιστόλιθους με «χαλαρό» κονίαμα. Υπάρχει απουσία γωνιόλιθων και μικροί λίθοι που συμπληρώνουν τα κενά μέχρι 50 cm. Επιπλέον διακρίνουμε 2 στρώσεις κονιάματος και τσιμεντοκονία χρώματος ώχρα.

Το πλάτος της τοιχοποιίας διαφέρει ελάχιστα και κυμαίνεται από 60cm με 80cm.

Παρόλο που συνυπάρχουν στο ίδιο κτίσμα τοιχοποιίες διαφορετικών φάσεων το κονίαμα δόμησης δεν διαφοροποιείται.

Επίσης, δυο σειρές ξυλοδεσιές στοχεύουν στην ενίσχυση της φέρουσας τοιχοποιίας και στην αύξηση της ευστάθειας του λίθινου οικοδομικού σώματος απέναντι στις δυναμικές καταπονήσεις τα οποία θα συνέβαλαν στη διαφραγματοποίηση του.

Η θεμελίωση φαίνεται να είναι αβαθής και αποτελείται από συνεχή λιθοδομή.

ΣΤΕΓΕΣ

Αξίζει να σημειωθεί κάτι που δίνει έναν ιδιαίτερο χαρακτήρα στα κτίρια. Εντοπίζονται κεκλιμένες στέγες ξύλινου και μεταλλικού φορέα οι οποίες μέσω κατάλληλης υπερύψωσης και διαμόρφωσης των φορέων της στέγασης, δημιουργούν φεγγίτες επί του άξονα του κτιρίου, κατά μήκος του κορφιά. Επιπλέον η δίρριχτη στέγη με το αέτωμα φέρει στο μέσο φεγγίτη (μια απολοποιημένη μορφή του «occhio di bue-μάτι του βοδιού»)

ΚΤΙΡΙΟΛΟΓΙΚΟ

Μετά από την ανάγνωση της περιοχής και των πολιτισμικών της καταβολών αλλά και την ανάλυση των κτηρίων αποφασίσαμε να διατηρήσουμε τον εργοστασιακό χαρακτήρα του κτιρίου α με εγκατάσταση της μικροζυθοποιίας στον ένα χώρο και την εγκατάσταση των δευτερεύουσων λειτουργιών στο κτήριο β.

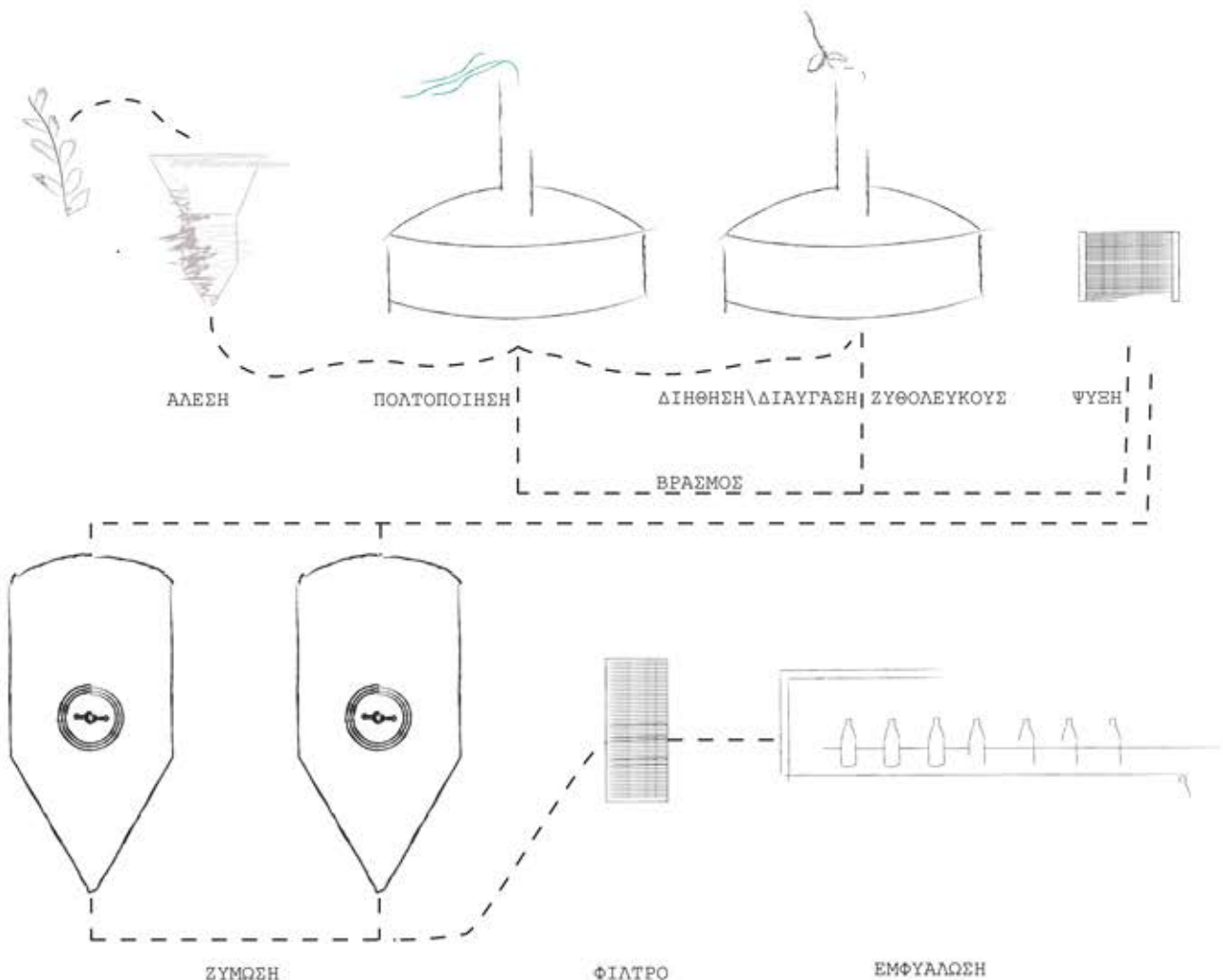
Η επιλογή μας να τοποθετήσουμε μια μικροζυθοποιία οφείλεται στο γεγονός ότι οι ντόπιοι επιθυμούν πολύ να επανέλθουν στις προηγούμενες μεθόδους καλλιέργειας και οργανώνουν δράσεις για την προώθηση τους. Η μελέτη μας έγινε και στα δύο κτήρια το κτίριο-διοικητήριο της εταιρείας του Σερπιέρη που είχε την εκμετάλλευση του νησιού.

Όταν αναφερόμαστε σε μικροζυθοποιία εννοούμε μια ζυθοποιία η οποία παράγει λιγότερο από 20.000.000 λίτρα μπύρας ετησίως.

Τα στάδια ζυθοποίησης είναι τα εξής:

- Άλεση
- Πολτοποίηση
- Διήθηση - Διαύγαση του ζυθογλεύκου
- Βρασμός
- Ψύξη
- Ζύμωση
- Ωρίμανση
- Σταθεροποίηση
- Εμφιάλωση

Όπως όλα τα εργοστασιακά κτήρια έτσι και αυτό έχει κάποιες απαιτήσεις όπως το λεβητοστάσιο, σιλό, χώρους υγιεινής και πλύσιμο μηχανημάτων και εργαστήρια.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ

Όσον αφορά τη διαχείριση του οικοπέδου εργαζόμαστε ως εξής: Οι ξερολιθιές οριοθετούν τον χώρο βοηθώντας και εμάς να οριοθετήσουμε το οικόπεδο μας καθώς τα όρια που δημιουργούνται από τις ξερολιθιές είναι ευανάγνωστα.

Μέσα σε αυτά τα όρια αποφασίσαμε ο χώρος να είναι πιο ελεύθερος γύρω από τα κτήρια μας για να μην παρεμποδίζει την κίνηση των επισκεπτών αλλά ταυτόχρονα να εξυπηρετεί και τους λειτουργικούς στόχους της ζυθοποιίας.

Τον υπόλοιπο χώρο τον διαχειριζόμαστε με έναν χαρακτήρα πιο αγροτικό, τοποθετώντας κριθάρια με έναν τέτοιο τρόπο ώστε να προσφέρουν ένα αισθητικό τοπιακό αποτέλεσμα. Επίσης εντοπίσαμε διάφορες αγροτικές κατασκευές τις οποίες διατηρούμε και τις εντάσσουμε στη διαδρομή που έχουμε σχηματίσει ανάμεσα στους κριθαράνες.

Γίνεται η παραδοχή ότι ο υπόλοιπος χώρος γύρω από το οικόπεδο καλλιεργείται με κριθάρια.

Με βάση αυτή τη χωροθέτηση η είσοδος στο χώρο θέλαμε να γίνει ως συνέχεια των μονοπατιών αρκετά ανεπιτήδευτα κ ελεύθερα. Τοποθετούμε ταυτόχρονα το χώρο στάθμευσης με τέτοιο τρόπο ώστε να γίνεται πιο άμεση η εξυπηρέτηση των επισκεπτών και του κοινού.

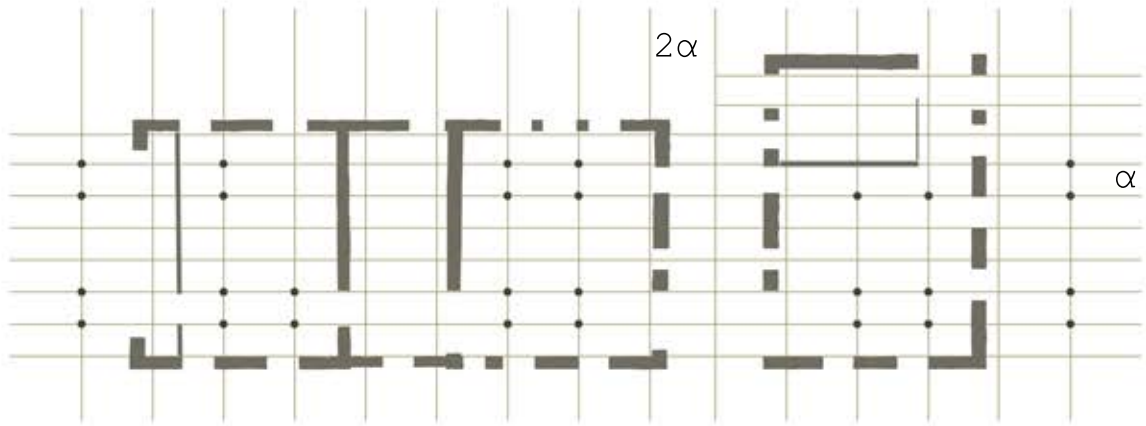
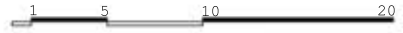
Η διαμόρφωση του υπαίθριου χώρου έχει γίνει με βάση κάποιες χαράξεις, με κάποιες από αυτές να είναι παράλληλες με τα κτήρια και άλλες να σε κατευθύνουν με τέτοιο τρόπο ώστε να έχεις μια πλήρη ανάγνωση του οικοπέδου. Στον υπαίθριο χώρο περάσαμε από διάφορα στάδια, χαράξαμε κάποιους άξονες με βάση τις φυγές που υπάρχουν στον χώρο και λάβαμε υπ' όψιν και το λειτουργικό μέρος που απαιτεί τη μεταφορά, φόρτωσης και εκφόρτωσης.

Επειδή υπήρχε ανάγκη στέγασης του κτιρίου Α και επειδή θέλαμε μια εσώκλειστη κατασκευή που να αφήνει ανέπαφη την όψη και ταυτόχρονα να ανοίγεται στον υπαίθριο χώρο θεωρήσαμε αναγκαίο να δουλέψουμε ταυτόχρονα τον φέροντα οργανισμό και το κτιριολογικό.

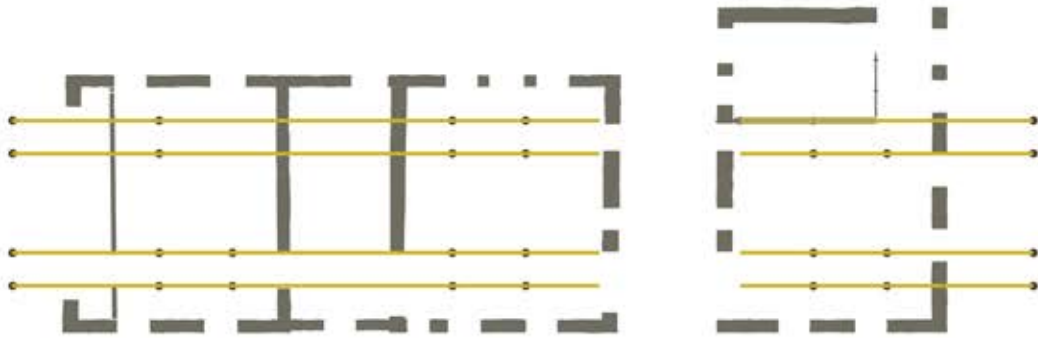
Η συνθετική μας ιδέα βασίστηκε σε ένα φέροντα οργανισμό που θα αποκόπτεται από το κτήριο, δε θα το στηρίζει αλλά ούτε θα του προσθέτει βάρος. Μια μονοκονδυλιά με κομβους και διπλές διατομές.

Για αυτό το λόγο διατηρούμε τα σωζόμενα στοιχεία και παράγουμε ένα νέο σύστημα αποκατάστασης με βάση τη λειτουργία, το οποίο είναι διακριτό και αναφέρεται στη συγχρονη εποχή διατηρώντας όμως το περίβλημα.

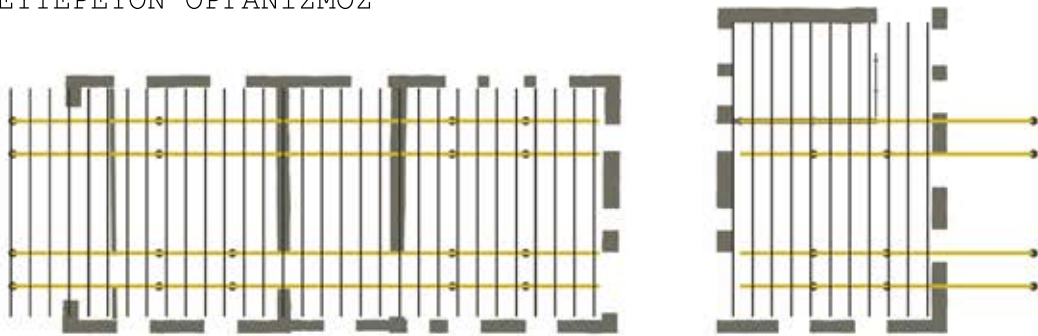
Ταυτόχρονα διατηρούμε τους πλαγιούς φεγγίτες στη νέα κατασκευή με νέους ορους φωτισμού με έναν πιο θετικό αερισμό επηρεασμένες και από τις οδοντωτές εργοστασιακές στέγες.

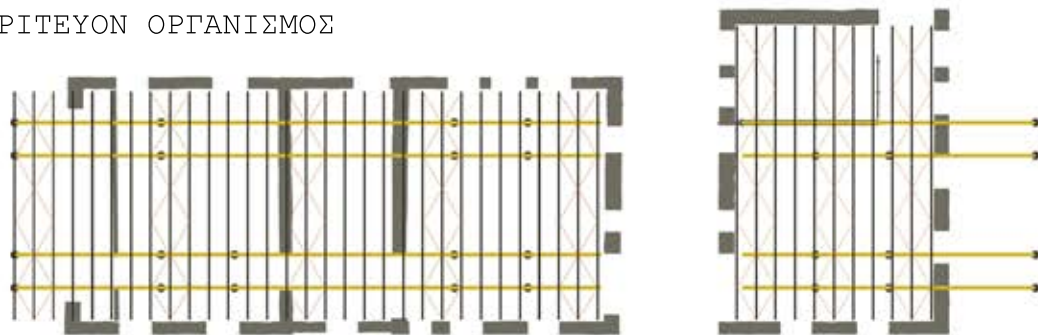
ΠΡΩΤΕΥΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΤΡΙΤΕΥΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

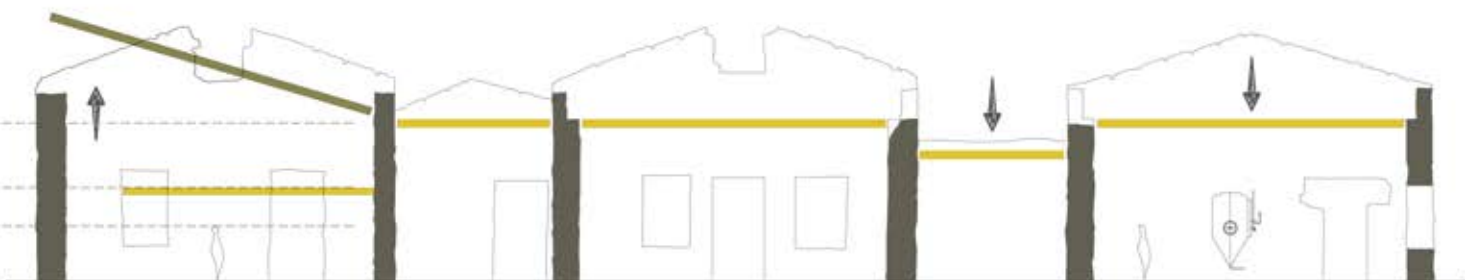
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΣΤΕΓΗΣ

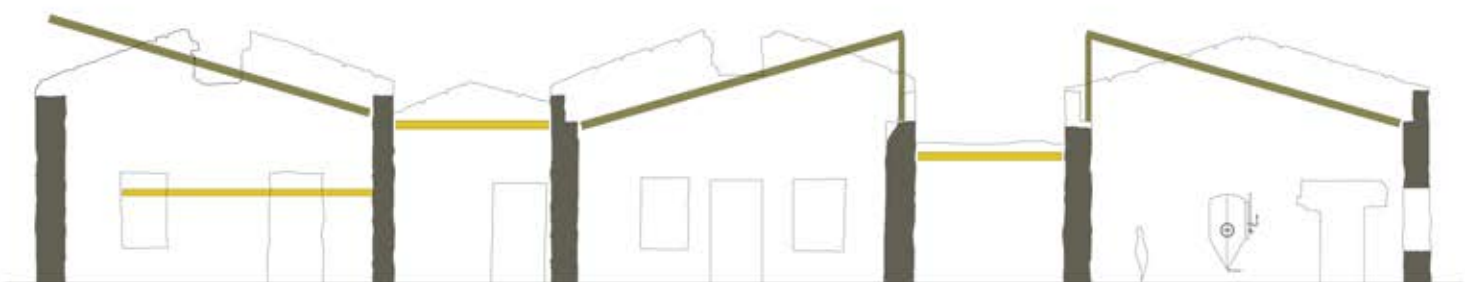
| αποκατάσταση στην προγενέστερη κατάσταση

| ενιαία λογική δώματος

| εναλλαγή οριζόντιων επιπέδων // διαφοροποίηση υψών σύμφωνα με τις ανάγκες

| αποδόμηση αρχικής κατασκευής σύμφωνα με το νέο κτιριολογικό πρόγραμμα
| διατήρηση πλάγιων φεγγιτών σε μια νέα λογική

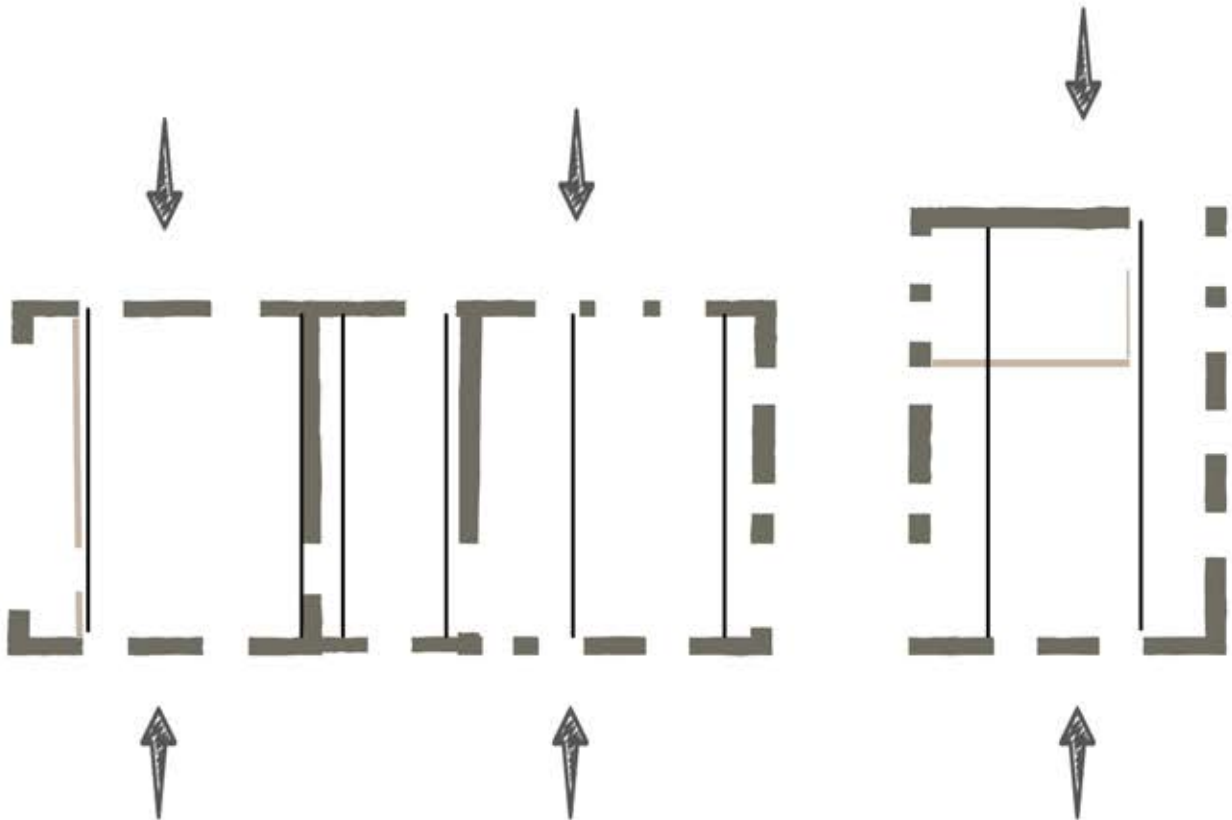

| εγκλεισμός νέας κατασκευής
| ενότητα // μονοκονδυλιά

ΚΤΗΡΙΟ Β

- | Διατήρηση αξόνων | παράλληλη μετακίνηση του ενός
- | Ζώνες περίδεσης - μανδύας μπετόν
- | Κατάργηση μη λειτουργικών χώρων
- | Διατήρηση διπλού ορόφου σύγχρονης κατάστασης
- | Διατήρηση όψεων ως σκηνογραφικό στοιχείο
- | Αποκατάσταση τοιχοποιίας με κονίαμα σύμφωνα με δείγμα της σύγχρονης τοιχοποιίας

ΚΤΗΡΙΟ Α

- | Ελκυστήρες και όχι μανδύα σκυροδέματος λόγω καλύτερης κατάστασης τοιχοποιίας
- | Εσώκλειστη νέα κατασκευή στο υπάρχον κέλαφος λόγω μεγαλόπρεπης κατασκευής
- | Κατάργηση χώρου Β' φάσης για λειτουργικούς και μορφολογικούς χώρους \\ δήλωση εισόδου
- | Κατάργηση τυφλής όψης για την εκτόνωση του κτηρίου στον υπαίθριο χώρο

Αρχικά η είσοδος στο χώρο γίνεται όπως προαναφέραμε από τρία σημεία. Τα δύο γίνονται μέσω των δύο πεζοπορικών διαδρομών και το άλλο από το χώρο στάθμευσης. Οι χαράξεις που έχουν δημιουργηθεί στον περιβάλλοντα χώρο έχουν γίνει με τέτοιο τρόπο ώστε να κατευθύνουν τον επισκέπτη και να τον βοηθούν να έχει μια πιο πλήρη ανάγνωση του οικοπέδου. Στο μπροστά μέρος του οικοπέδου έχει τοποθετηθεί πατητή τσιμεντοκονία για δύο βασικούς λόγους. Αρχικά είναι αρκετά ανθεκτική σαν υλικό και δεύτερον ενισχύει τον άξονα της κίνησης μπροστά από τα δύο κτήρια. Στο πίσω μέρος του οικοπέδου έχει τοποθετηθεί πατημένο χώμα, για μια πιο πλήρη εναρμόνιση με το τοπίο της Κύθνου. Η επιλογή των υλικών δεν ήταν τυχαία καθώς λόγω της λειτουργίας των κτηρίων χρειάζεται ένα υλικό που να αντέχει το βάρος των οχημάτων φόρτωσης και εκφόρτωσης. Επιπλέον στον περιβάλλοντα χώρο μπορεί κανείς να διακρίνει τα σιλό αποθήκευσης τα οποία δεν χρειάζονται ιδιαίτερες συνθήκες κλίματος, οπότε και τοποθετούνται στον εξωτερικό χώρο.

Η είσοδος στο κτήριο Α γίνεται στον χώρο του κτηρίου που είχε κτιστεί στη δεύτερη φάση που αναφέραμε προηγουμένως. Πρόκειται για έναν πιο μοντέρνο όγκο που λόγω διαφοροποίησης του από το υπόλοιπο στιβαρό κτήριο, μαρτυράει και τη λειτουργία του η οποία είναι ο χώρος υποδοχής. Αποτέλεσε βασική προτεραιότητα μας να διαχωρίσουμε τις κινήσεις του προσωπικού, των επισκεπτών και του προϊόντος. Για αυτό το λόγο δημιουργήσαμε έναν υπερυψωμένο διάδρομο ο οποίος παραλαμβάνει τις κινήσεις των επισκεπτών και διατρέχει όλο το κτίριο.

Περνώντας λοιπόν στον πρώτο χώρο της μικροζυθοποιίας εντοπίζει κανείς το πρώτο στάδιο της ζυθοποίησης όπου γίνεται η αλεση, η πολτοποίηση και η διήθηση-διάλυση ζυθογλεύκου. Οι δεξαμενές είναι τοποθετημένες με βάση το φέροντα οργανισμό ο οποίος δημιουργεί τον απαιτούμενο χώρο εγκατάστασης τους και ταυτόχρονα μας βοηθάει στη δημιουργία πιο ελευθερών χώρων.

Στο πίσω μέρος αυτού του χώρου εντοπίζουμε την είσοδο του εργατικού προσωπικού στο κτήριο καθώς και τους χώρους υγιεινής που αναφέρονται σε αυτούς. Μεταβαίνοντας στον επόμενο χώρο του κτηρίου, περνώντας πάνω από μία υποχώρηση του εδάφους που προουπήρχε, εισερχόμαστε στο δεύτερο στάδιο και τρίτο της ζυθοποίησης το οποίο είναι η ζύμωση και η εμφιάλωση. Σε αυτό το σημείο αξίζει να σημειωθεί ότι ενώ το κοινό χρησιμοποιεί το διαδρομο κίνησης που αναφέραμε προηγουμένως οι εργάτες για να μην παρεμποδίζουν την κίνηση τους μεταβαίνουν από τον έναν χώρο στον άλλον μέσω ενός διαδρόμου ο οποίος βρίσκεται στο πίσω μέρος του χώρου υποδοχής.

Ο τρίτος χώρος είναι ένας πολύ ιδιαίτερος χώρος καθώς οι αναλογίες του δημιουργούν ιδιαίτερες φωτισκιάσεις και ατμόσφαιρες καθώς είναι αρκετά ψηλό και επίμηκες, οπότε θεωρήσαμε ότι έπρεπε να διατηρηθεί ανέπαφο. Ο ίδιος ο χώρος γίνεται έκθεμα του εαυτού του. Σε αυτό το χώρο επιλέχθηκε η τοποθέτηση πανελ για την εκθεση της ιστορίας του κτηρίου και γίνεται και πρόσβαση από το πίσω μέρος του χώρου.

Στον τελευταίο χώρο που αποφασίσαμε να γίνει διώροφος τοποθετήσαμε στο ισόγειο οριοθετημένο εργαστήριο και στον όροφο γραφεία.

Στο δεύτερο κτήριο αποφασίσαμε να αποκόψουμε την μία όψη η οποία δεν ενώνεται πλέον με την υπόλοιπη τοιχοποιία. Το στοιχείο αυτό λειτουργεί πλέον σαν ανεξάρτητο στοιχείο και από αυτό το σημείο γίνεται η κατάβαση και είσοδος στο κτήριο.

Υπάρχουν δύο εμφανείς άξονες που ορίζουν τις κινήσεις, ένας επιμήκης που σπάει το κτήριο σε δύο μέρη και ένας εγκάρσιος που αναφέραμε προηγουμένως. Επιπλέον αποφασίσαμε να διατηρήσουμε ενιαίο το διάδρομο χώρο στο μπροστινό κομμάτι του κτηρίου για να εισάγουμε καλύτερες προοπτικές αερισμού και φωτισμού.

Στο ισόγειο τοποθετείται μονόχωρος που οργανώνεται μπροστά από την πιο χαρακτηριστική όψη του κτηρίου. Στον χώρο αυτόν τοποθετήσαμε τη μπυραρία με καθίσματα και πάγκους καθώς και πάνελ με την έκθεση της ιστορίας των μεταλλείων. Στο πίσω μέρος υπάρχει ο χώρος πώλησης διάφορων τοπικών προϊόντων καθώς θέλαμε να ενισχύσουμε την παραγωγική δύναμη του νησιού. Σε αυτό το χώρο αξίζει να σημειωθεί ότι διατηρούμε την οροφή με θολισκούς που προυπήρχε. Στο ισόγειο υπάρχουν επίσης χώροι υγιεινής και για τα ΑΜΕΑ και αποθηκευτικός χώρος.

Στον όροφο υπάρχουν τα γραφεία διοίκησης και χώρος όπου γίνονται διάφορα σεμινάρια πάνω στους τρόπους παραγωγής των διάφορων τοπικών προϊόντων. Γενικά οι χώροι έχουν τοποθετηθεί με τέτοιο τρόπο ώστε να εκμεταλλεύονται τις φυγές τόσο προς το άλλο κτήριο όσο και στο τοπίο της Κύθνου.

ΤΟΜΕΣ

Όπως μπορούμε να διακρίνουμε στην τομή του κτηρίου Α, δημιουργείται μια μονοκονδυλιά από το φέροντα οργανισμό ο οποίος ανοίγεται και δημιουργεί έναν ημιυπαίθριο χώρο στεγασμένο. Οι φεγγίτες που δημιουργούνται εισάγουν νέες συνθήκες φωτισμού και αερισμού, τέτοιες ώστε να διεκολύνουν τις ανάγκες της μικροζυθοποιίας. Επίσης διαφαίνεται ο χειρισμός μας στο πατάρι καθώς και η οπτική διαφορά του υπερυψωμένου διαδρόμου σε σχέση με το υπόλοιπο δάπεδο. Τέλος τα υποστηλωματα βγαίνουν προς τα έξω δημιουργώντας μια οπτική συνέχεια.

Όσον αφορά το κτήριο Β, στην τομή γίνεται εμφανής η κατάβαση και το κενό που έχει δημιουργηθεί στην τοιχοποιία. Επιπλέον το πατάρι έχει οπτική πρόσβαση στο ισόγειο και στην μπυραρία, δημιουργώντας μια διαφορετική αντίληψη του χώρου. Το κτήριο αυτό ανοίγεται προς τον υπαίθριο χώρο μέσω ενός υπερυψωμένου χώρου που αποτελεί μια πιο ιδιωτική, θα μπορούσε να πει κανείς, εκτόνωση της μπυραρίας. Αυτή η υπερύψωση ανάγεται στο ένα μέτρο και ουσιαστικά εκμεταλλευόμαστε την υπάρχουσα κατάσταση του εδάφους.

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΟΥΕΩΝ

| λίθινο ανακουφιστικό τόξο
| ξύλινο πρέκι
| ξύλινο κούφωμα-καΐτι
| επιχρωματισμένο πλαίσιο σε απομίμηση μαρμάρινων λαμπάδων

απόδόμηση βασικών μελών σε μια προσπάθεια επιμέρους ανάγνωσης.

αντικατάσταση ξύλινου κουφώματος με μεταλλικό (πατιναρισμένος χαλκός) και τοποθέτηση πλαισίου (ίδιου υλικού με αποστάτες για σωστή τοποθέτηση του κουφώματος και ταυτόχρονα διατήρηση της τοιχοποιίας.

| αντικατάσταση ξύλινου πρεκιού που παρουσιάζει φθορές ή διατήρηση όπου θεωρείται εφικτό.
| σε περίπτωση κενού στο υπέρθυρο πλήρωση του με μεταλλικό πλέγμα.